

عنوان مقاله:

کاربرد بیو نانوکامپوزیت ها در بسته بندی مواد غذایی و نقش آنها در افزایش عمر ماندگاری مواد غذایی

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی امنیت غذایی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سمانه مستمندی - شهرک صنعتی بزرگ شیراز، میدان پژوهش شمالی، خیابان ۲۵۸، لابیات ققنوس

خلاصه مقاله:

نانوکامپوزیت ها به صنعت بسته بندی مواد غذایی راه یافته اند تا سدی بزرگ در برابر نفوذ گازها باشند (مثلا با حفظ نیتروژن درون بسته یا مقابله با اکسیژن بیرونی) البته بیشتر به شکل بیونانوکامپوزیت. بدین صورت که: بیشتر موادی که در بسته بندی مواد غذایی به کار می روند زیست تخریب ناپذیر و بر پایه مواد نفتی می باشند استفاده از این مواد علاوه بر آلوده نمودن محیط زیست که در نتیجه تجمع چند صد ساله این مواد در محیط پیرامون ما رخ خواهد داد، با توجه به محدود بودن منابع نفتی و افزایش بهای سوخت های فسیلی مقرون به صرفه نیست. از اینرو تحقیقات گسترده ای برای حل معضل زیست محیطی پلیمرهای نفتی در کنار افزایش زمان ماندگاری و کیفیت محصولات غذایی در حال انجام است که منجر به اکتشاف و توسعه مواد بسته بندی بر پایه پلیمرهای زیست سازگار مانند فیلم های بسته بندی خوراکی و زیست تخریب پذیر با منابع تجدید شونده شده است. از سوی دیگر مواد شیمیایی پلیمرهای نفتی بر ایمنی و کیفیت مواد غذایی موجود در لفاف خود بی تاثیر نبوده و با مهاجرت مونومرهای سازنده به مواد غذایی در دراز مدت اثرات جبران ناپذیری را بر سلامت انسان ها به جای خواهند گذاشت. بنابراین استفاده از پلیمرهای زیست تخریب پذیر یا بیوپلیمرها (زیست بسپارها) به عنوان جایگزین این مواد گزینه مناسبی محسوب می گردد. زیست بسپارها به وسیله ارگانسیم زنده تولید شده و در طبیعت تخریب پذیر هستند. این مواد خاستگاه گیاهی داشته و در نتیجه تخریب پذیر و تجزیه شونده می باشند. استفاده از زیست بسپارها چرخه مواد آلی را از طریق هضم و جذب آنها در طبیعت به گردش در می آورد. تمامی این مزایا منشا کشف و توسعه زیست بسپارها می باشد از دیگر مزایای زیست بسپارها غیرسمی و ایمن بودن مواد تشکیل دهنده آنهاست. زیرا این مواد منشا زیستی دارند.

کلمات کلیدی:

زیست بسپار، نانوکامپوزیت، بسته بندی، افزایش ماندگاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/647240>

